

ฉบับม ลอง " เขียะ ฆาย ปีร "

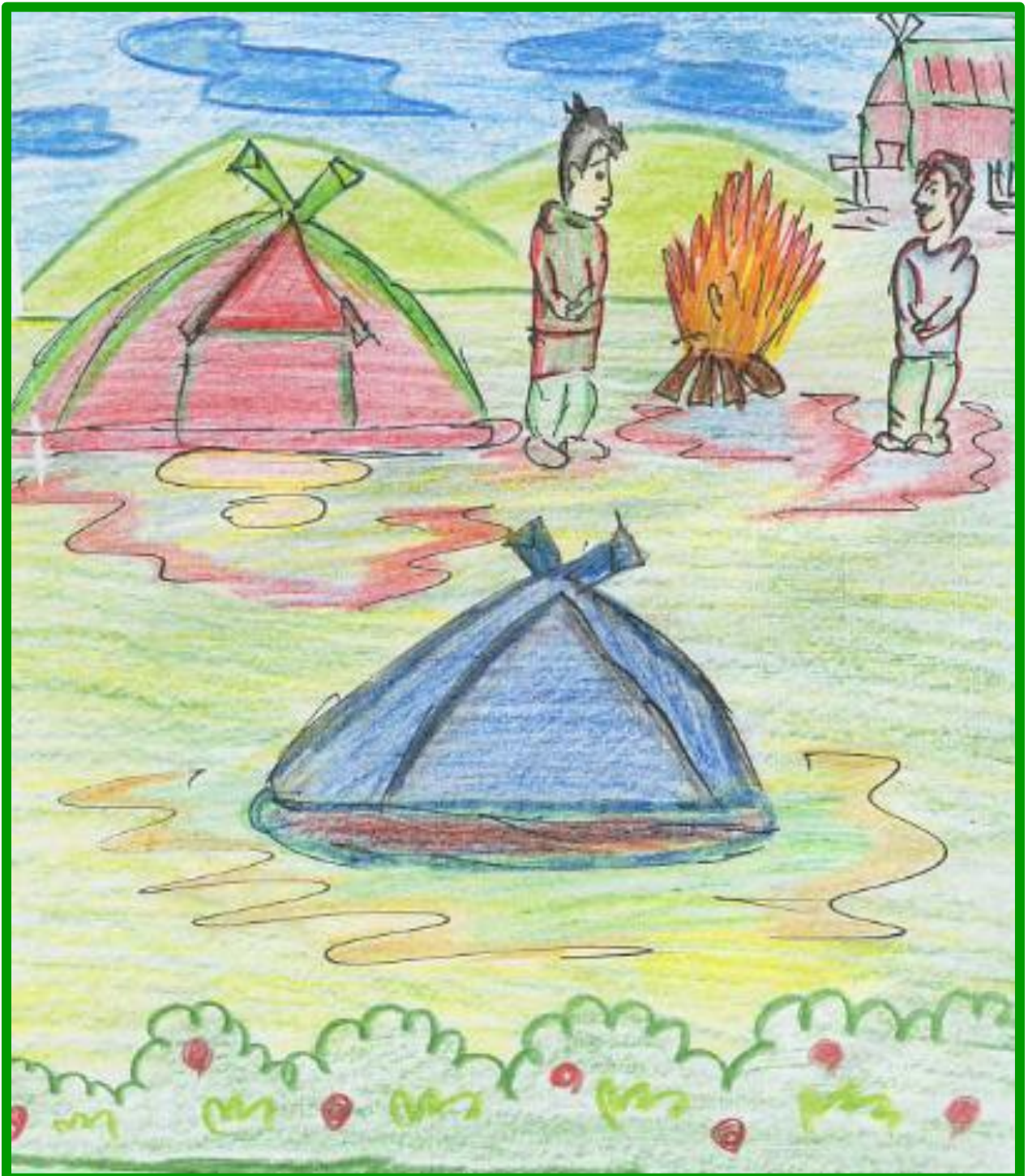

เรื่อง :	เขียะ ฆาย ปีร
เล่าเรื่องโดย :	จำทูน ลายเอ็ง
เรียบเรียงโดย :	จำทูน ลายเอ็ง
ภาพประกอบ :	จำทูน ลายเอ็ง
ตรวจสำนวน :	นายวง จองมั่ง
พิมพ์ :	เมษายน 2552

คอ มีอน, อีณ มีห ฆาย อุ บีร อุ เอียะ, ฆาย ดี ฮาว แล แคง แปร.

บีร อัน วิ ตื่อห, “ฮาว, อาตืร อาย ฮาว แล แคง แปร.”

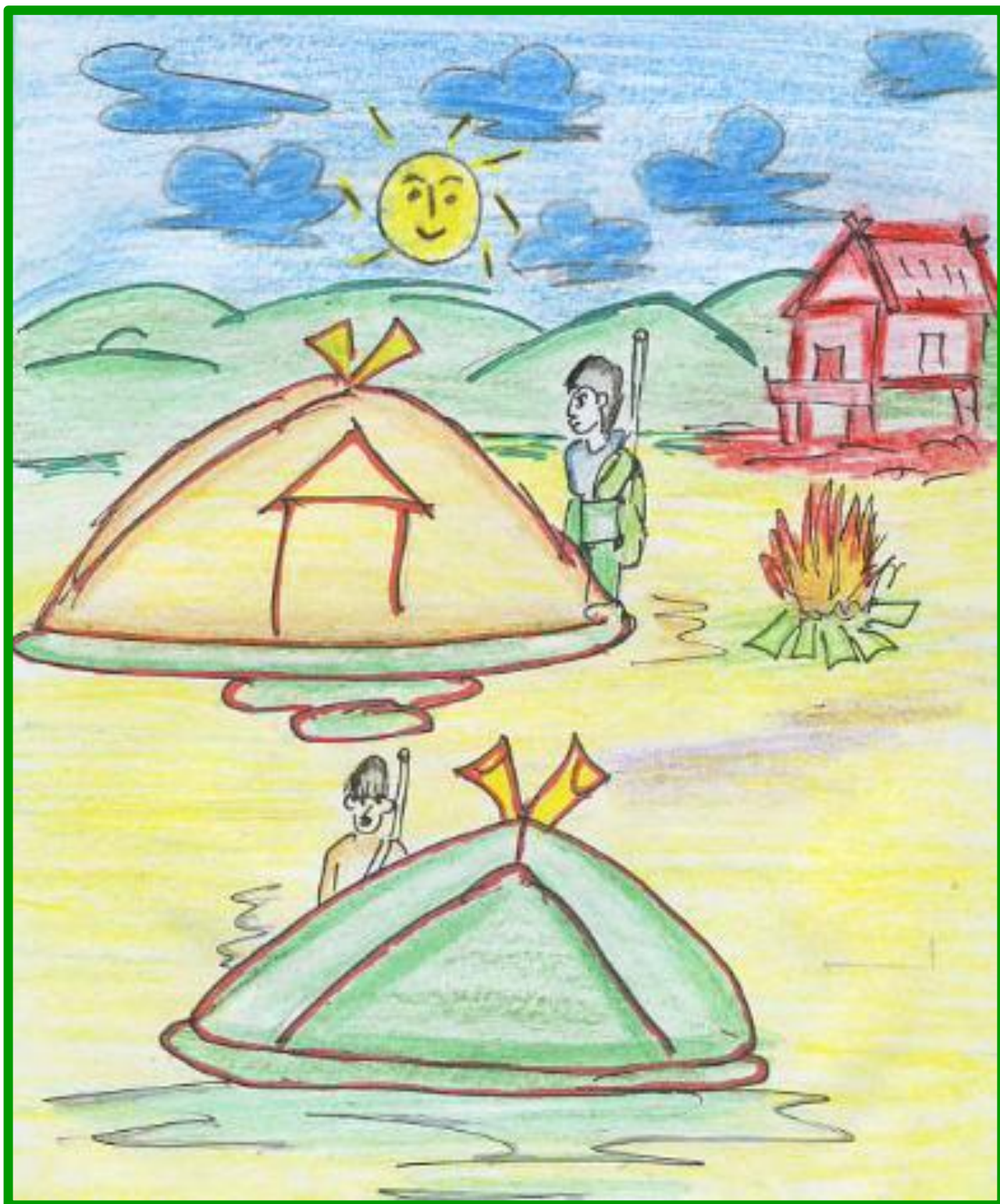
เอียะ อัน มีร ตื่อห, “ฮาว, อาย ฮาว กาโดบ.”

ปิ่น ตี, ฆाय มีร์ วิ ฮาว ตีห ซีนาค, ตีห อิม, ตีห โบม บอ ปี ดี โสม คอน โมยว.

ปี้ร อัน บอ วิ ต้อห, “เซ แม ยีร์ โคว อี มีห์ นิง, แทห แม บัณ อุณณ.”

เอียะ อัน มีร์ วิ ต้อห, “อีร์.”

ปาย ดี, นาย มีร วิ ชาว โชะ โดบ นอน, ชาว ลีบ แคง แปร.

บิร อัน มีร วิ ต้อห, “อาย ลาย กาฮ้อห ชาว อุ วิ, อุ บลาก.”

นาย มีร วิ กาฮ้อห ชาว.

เอียะ อัน มีร ฮาว, ฮาว ฉั่ม โคบ กาบาง หรง. อัน วี ยีร์ มาเซียะ ป้อง.

อัน บอ วี โหลห ปี่ ต้อห บีร์ อัน ต้อน.

บีร์ อัน แสะ ต้อห, “เซ แม ยีร์ โคว อี มีห นึ่ง, แตห แม บัณ อุณณ.”

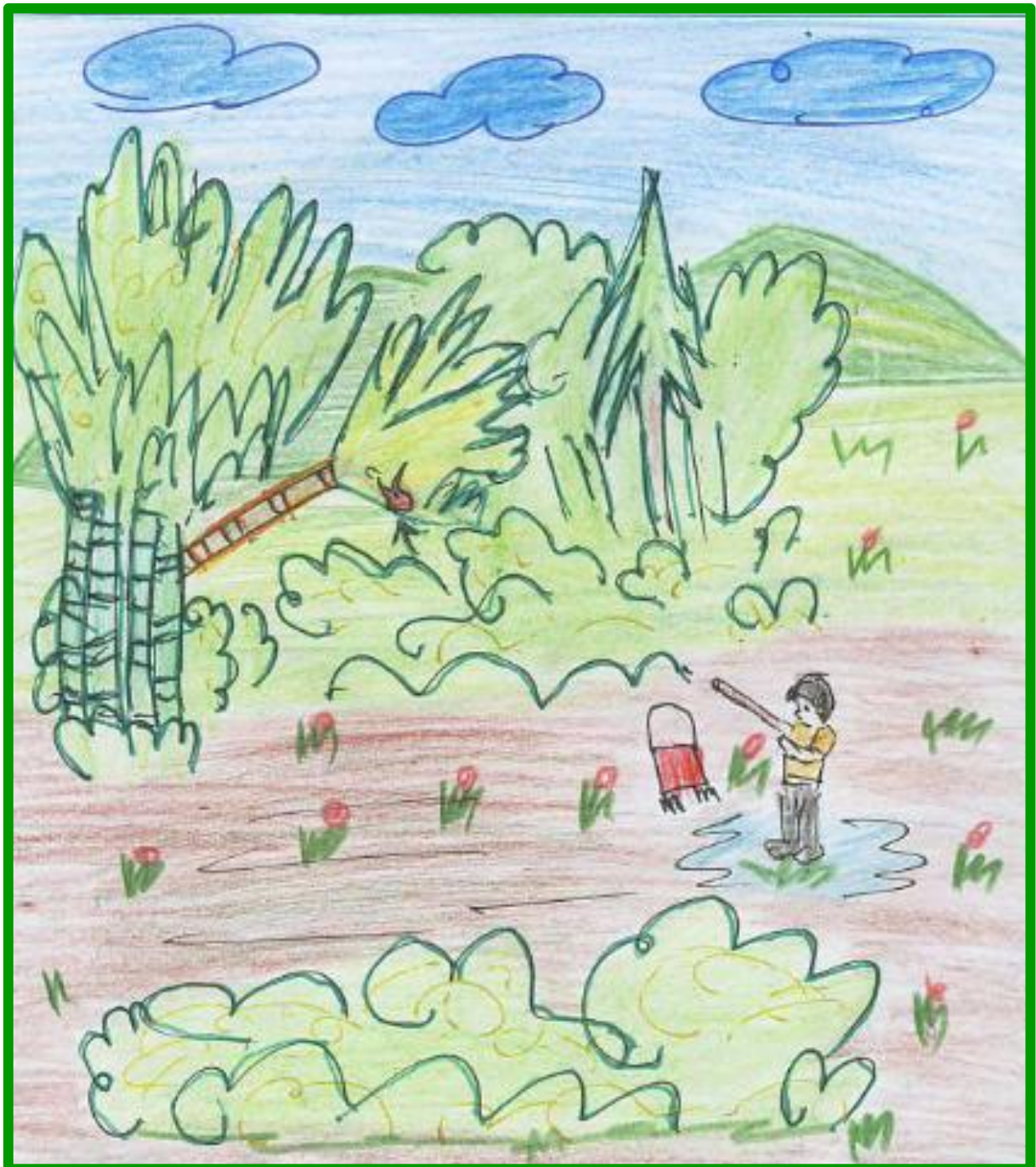
อัน มีร วี ต้อห, “อา นี แสะ มุห ปี่ ต้อห บีร์ โอว ตี, อัน แสะ มีห นึ่ง.”

อัน มีร์ โจะ ชีนาค อัน, บอ วิ บัณ อุณณ. ปัน ตี, บิร อัน มีร์ วิยิร ฮัม ชีนาค อัน.

บิร อัน มีร์ โคย กาซา. บิร อัน มีร์ กาพา แคง นือห อัน ตือห,

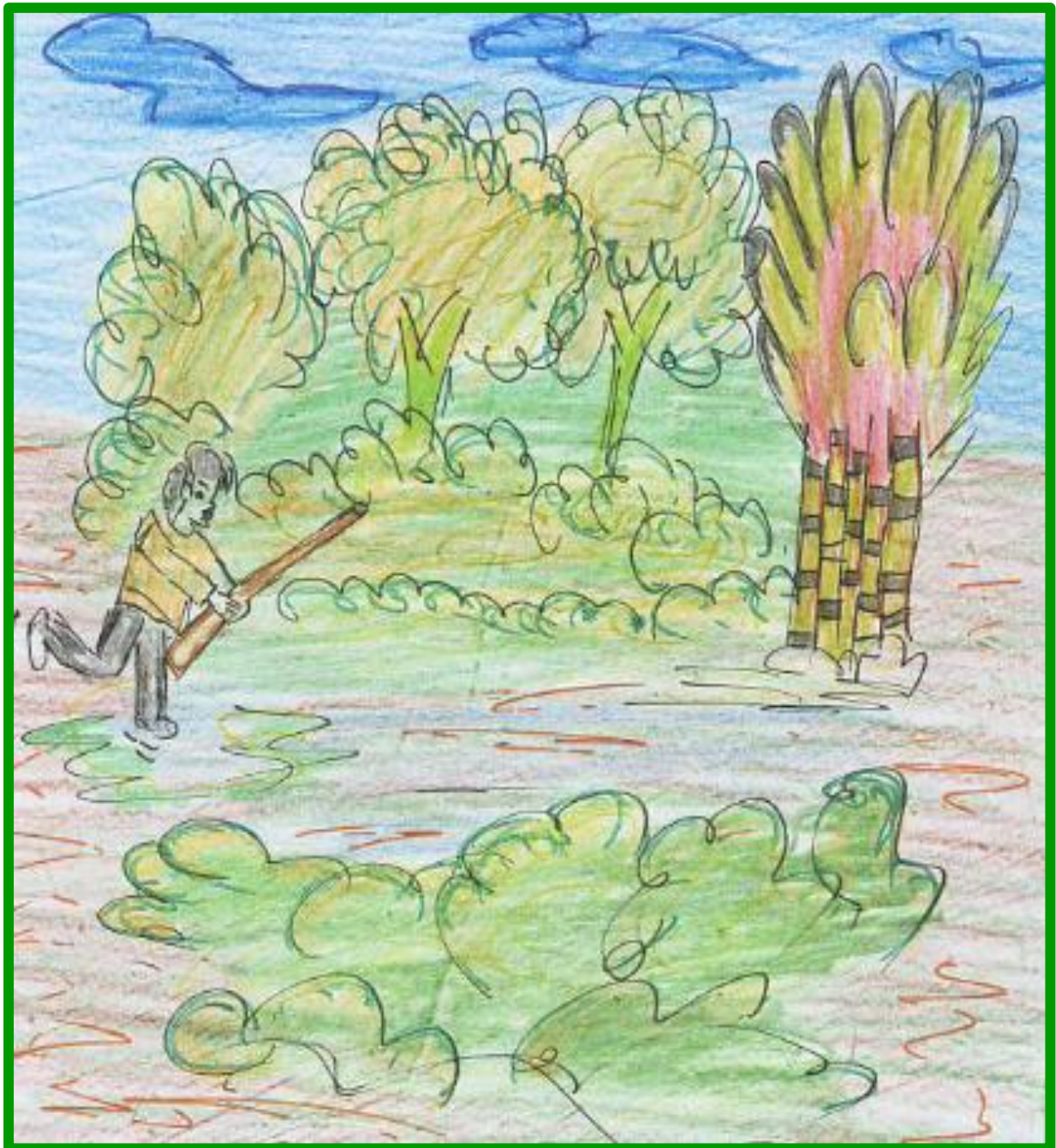
“เอียะ โอว นับ ดี กัยะ กาซา.”

บ๊อง อัน มีร กาเบลบ ฮาว โคง กอย เอียะ อัน.

ดีหมอด เอียะ อัน ต้อห, “เหมา มาฉะ ปี บัณ แม่?”

“นี่, โอว แฮะ บัณ โคว อี มีห นิง ปี ปี ต้อห แม่.”

บীর อัน บอ วี ยอด, วี มูห มาเซี่ยะ ป้อง. บীর อัน บอ วี ฐ กาเซา,

วี ต้อห, “โอว แตห แม บัณ มาฉะ.”

เอี้ยะ อัน วี ต้อห, “แม ยี ต้อห, แตห โอว บัณ มา อี มีห นิง.”

ฮอต ปัน ตี, บীর อัน มีร ตู วี โฆรห ดี อัน โคบ.

ปิ่น ตี, บิร อัน มีร วิ ยีร มาฉะ. อัน บอ วิ บัณ อุณณ.

บิร อัน บอ วิ แคะ เอียะ อัน ตื่อห, “ต๊ห, ต๊ห, โอว แสะ ป็อน มาฉะ.”

“อาโล้ง มาฉะ ตาง กาซา.” บิร อัน ตื่อห ปาย ตี.

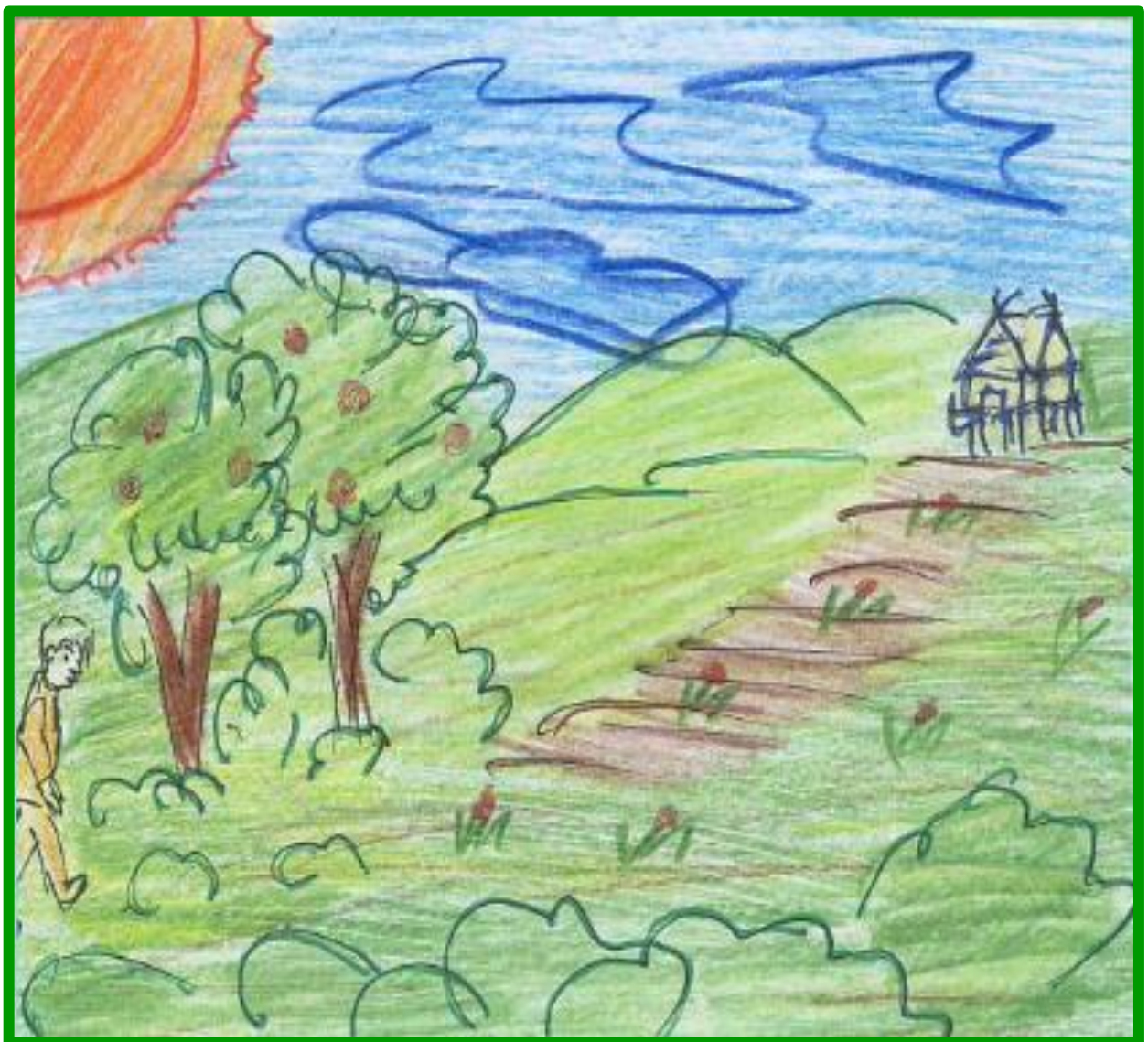
นาย วิ กาโง้ง มาฉ๊ะ โลง แคง แบลง. บิร อัน บอ วิ ต้อห,

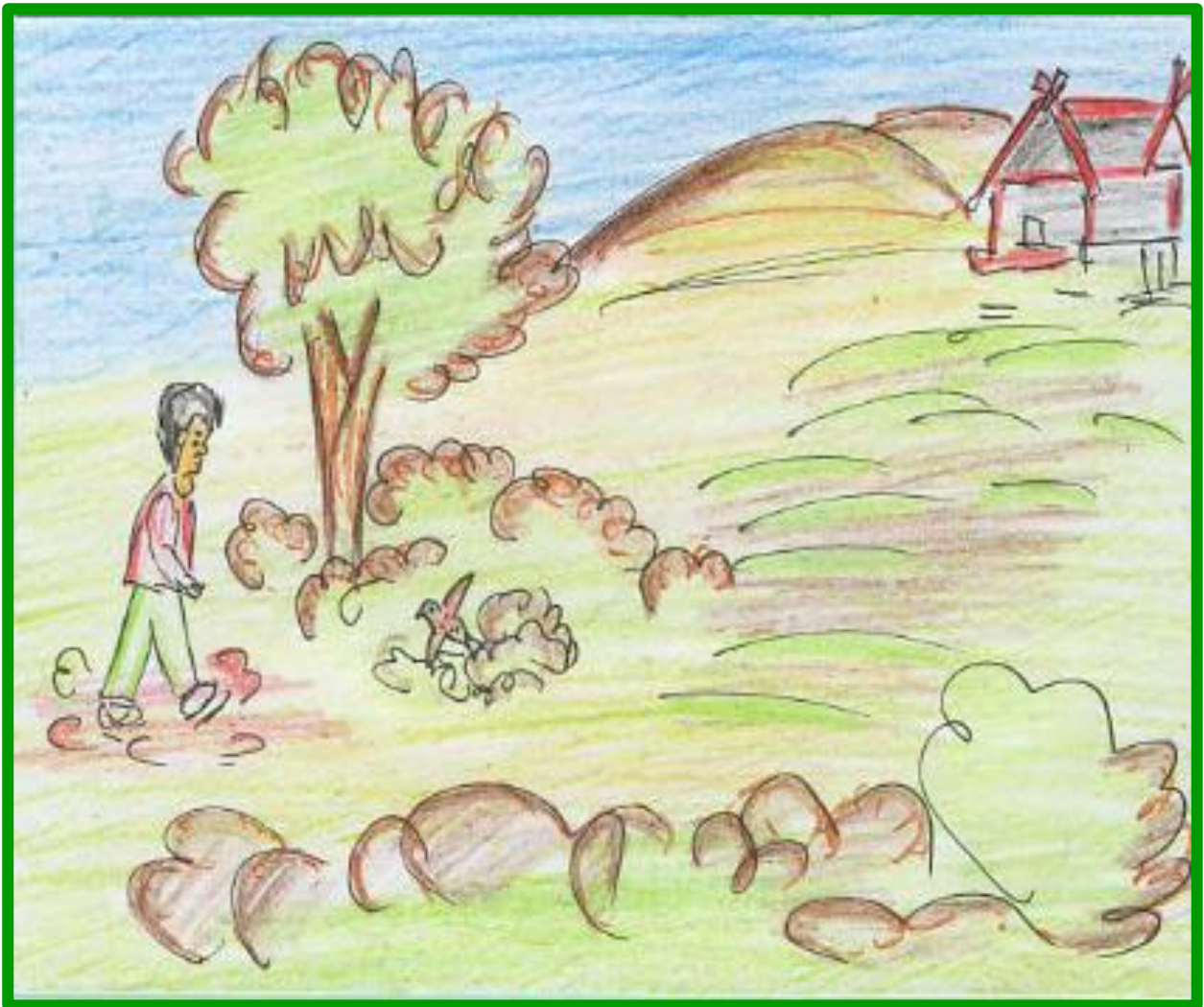
“เหมา มาป๊วะ แม่?” “ฮอต, แม่ ตู มีห ดี ดีห ตัห.”

“เตห แม่ วิ เวณ ดี กาง, มาป๊วะ กอย ดี แรง.”

เอียะ อัน มีร์ วิ เวณ โคบ อีณเตณ,
บอ โพรห ฮาว โคบ อีณเตณ ต้อห,
“มาปัวะ กอย ดี แรง, มาปัวะ กอย ดี แรง.” ฮาว โคบ อีณเตณ.
อัน มีร์ ซีแนะ ต้อห, มาปัวะ กอย ดี แรง.

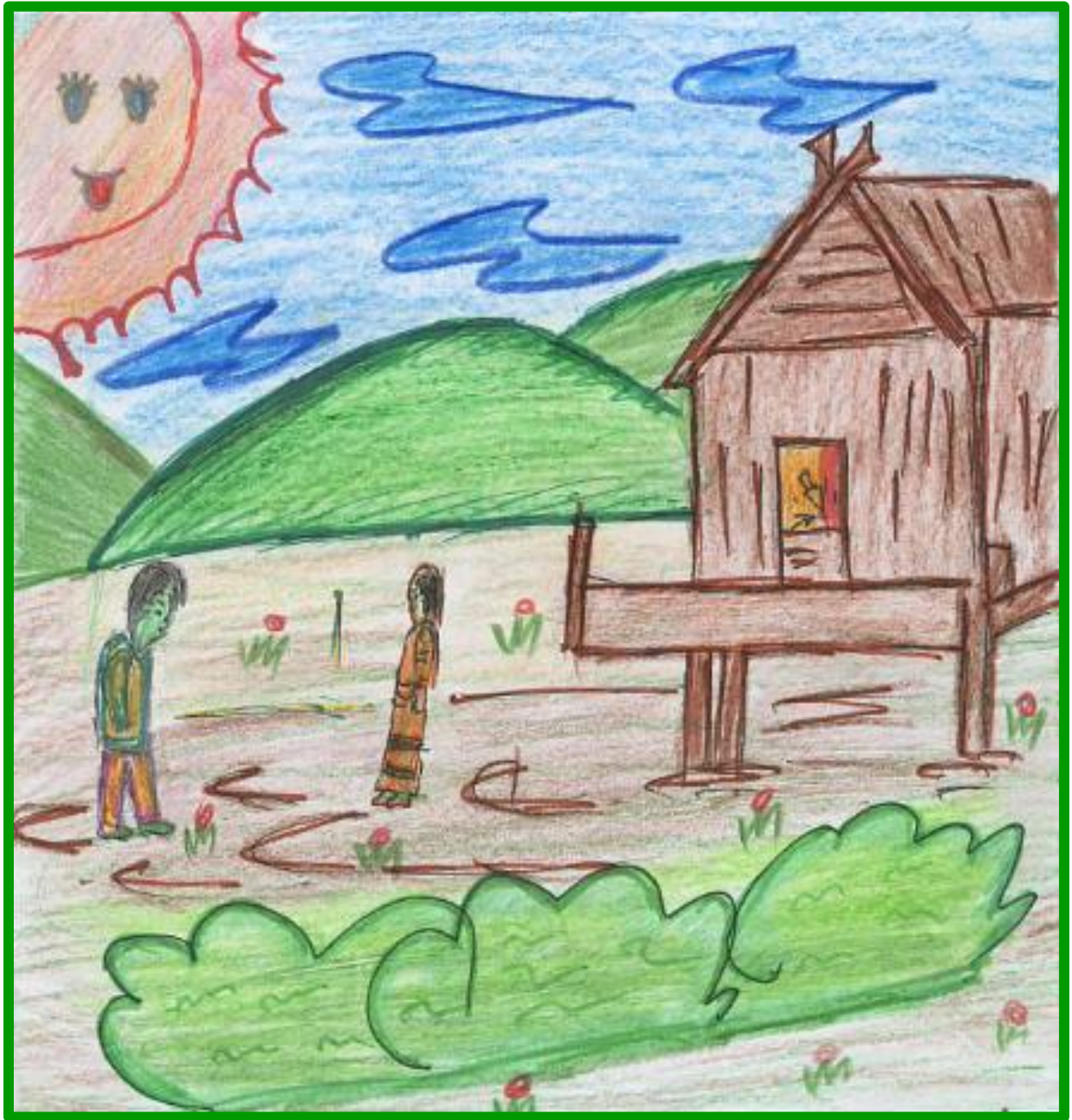
ปิ่น ตี, บอ มีห มาโบลย บิณ, อัน บอ กาจัว ฮัม เฟียง มาโบลย ตี.

มาโบลย มีร บิณ ฮัม ปาย พลับ, พลับ.

เอียะ อัน มีร วิ ตื่อห โคบ ฮัม ปี่ บิณ มาโบลย ตีอน.

อัน วิ ตื่อห, “พลับ กอย ดี แรง.”

อัน บอ วิ ตื่อห ตี โมต อัน ปาย ตี ฌัม กาง เม.

บอ ฌัม กาง เม. อัน มีร์ วี ดี หมอด ฌึณ อัน ต้อห,

“ฌึณ, ยาย แสะ ปัว พลับ กอย ดีแรง.”

ฌึณ อัน วี ต้อห, โอว ตู ยีร์ พลับ ตี, แตห แม ฮาว ดีหมอด บีร์ แม ปอ อู และ.”

เอียะ อัน ตื้อน บอ วิ ฮาว ดีหมอด บี้ร อัน ปอ อู และ. อัน ตื้อห,
“ฉีน โอว ตู นั้บ, อัน ตู ยีร อี ตื้อห พลั้บ กอย ดี แรง.” “อาโล....., อาเซ ตื้อห ดี แม่ ตื้อห,
พลั้บ กอย ดี แรง. โอว ตื้อห มาปัวะ ดี แม่.” “ออ..., คอ โอว ฮาว โคบ อึ้นเตณ,
มีห มาโบลย ตั้ห บึ้น ฮาว นา อาต โอว, โบง เตห โอว กาจั่ว.”

“อีร์, เซ ปาย ดี, โอว, อี ดี เวณ ดีห, แตห แม บัร ชิคยา ยัง อาย นิ.

เซ อีณ บอ มีห คาซิก อี ตัห หมาณ ยัง ดี แม่,

แม โลว บุน ดีห มี ยัง โปม อัน อุน ตี อาย.” “อีร์,อีร์.”

บ๊อง อัน มีร์ เวณ, เวณ ดีห์ มาปัวะ ดี กาง เม. ปัน ดี,

บอ วี มีห์ คาซึก ตั๊ห หมาณ ยัง มาฉะ.

อัน บอ วี บุน เหต ดีห์ ยัง โปม อัน, อัน บุน วีว บุน เวณ. อัน วี กางยา บีม มาฉะ.

อัน วี ตื่อห, “โอว ดี ดีห์ อา นี” คาซึก เม ตื่อน วี ตื่อห, “แม ดีห์ อา ดี กาถั?”

เอียะ อัน วี ตื่อห, “อีร์, โอว ดี

อาบีม นี อัน มาโนว ต้อห,